

Odbor kultury a památkové péče
oddělení památkové péče

Rezidence Pančava s.r.o.
IČO: 5167540
U Sokolovny 690
Prštné
76001 Zlín

datum
14.11.2018

oprávněná úřední osoba
PhDr. Aleš Naňák

číslo jednací
KUZL 62950/2018

spisová značka
KUSP 62950/2018KUL

Rozhodnutí

Krajský úřad Zlínského kraje, odbor kultury a památkové péče, jako místně a věcně příslušný správní orgán podle ust. § 11 a § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen: „správní řád“) a ust. § 93 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen: „přestupkový zákon“), jako věcně příslušný správní orgán podle ust. § 67 odst. 1 písm. b) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, ve znění pozdějších předpisů a jako příslušný orgán státní památkové péče podle ust. § 28 odst. 2 písm. g) zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů (dále jen: „zákon o státní památkové péči“) rozhodl po provedeném správním řízení podle přestupkového zákona ve věci spáchání přestupku dle ust. § 35 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči, takto:

Rezidence Pančava s.r.o., IČO: 5167540, U Sokolovny 690, Prštné, 76001 Zlín, se uznává vinnou z přestupku podle ust. § 35 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči, kterého se dopustila tím, že ke dni 02.04.2018 jako stavebník zahájila stavební práce a následně provedla

- výkopové práce spojené se stavební činností (novostavba bytového domu) na pozemku parc. č. st. 9/2 k.ú. Příluky u Zlína, okres Zlín, Zlínský kraj,

aniž by předem oznámila záměr stavebních prací na území s archeologickými nálezy Archeologickému ústavu ve smyslu ustanovení § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči,

za což se jí ukládá

1. pokuta ve výši 55 000,- Kč (slovy: padesátpěttisíc korun českých)

Uložená pokuta je splatná do třiceti dnů ode dne, kdy toto rozhodnutí nabylo právní moci, na účet č. 2786182/0800, variabilní symbol **9010000033**

a

2. podle ust. § 95 odst. 1 přestupkového zákona a v souladu s ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů a v souladu s ust. § 79 odst. 5 správního řádu, povinnost uhradit **náklady řízení ve výši 1000,- Kč** (slovy: jedentisíc korun českých).

Uložená náhrada nákladů řízení je splatná do třiceti dnů ode dne, kdy toto rozhodnutí nabylo právní moci, na účet č. 2786182/0800, variabilní symbol **9020000013**.

Odůvodnění

Dne 25.07.2018 byl na podatelnu Krajského úřadu Zlínského kraje (dále také: KUZK) doručen e-mailový dotaz, zda byly při demolici a následných stavebních pracích na parc. č. st. 9/2 v k. ú. Příluky u Zlína dodrženy veškeré náležitosti, zejména zda byl na předmětné stavbě proveden archeologický výzkum. Dne 06.08.2018 byl uvedený dotaz předán Odborem územního plánování a stavebního řádu KUZK k vyřízení odboru kultury a památkové péče KUZK (dále jen: „správní orgán“), který dotaz vyhodnotil jako podnět k prověření splnění oznamovací povinnosti ve smyslu ust. § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči ve vazbě na probíhající stavební činnost na předmětném pozemku.

Opatřením ze dne 07.08.2018 učinil správní orgán písemný dotaz u Archeologického ústavu Akademie věd Brno, v.v.i., IČ: 68081758, se sídlem Čechyňská 363/16, 602 00 Brno (dále jen: „Archeologický ústav“), v němž byl Archeologický ústav požádán o sdělení, zda byla v souvislosti se stavebními pracemi na pozemku parc. č. st. 9/2 v k. ú. Příluky u Zlína, splněna oznamovací povinnosti stavebníka ve smyslu ust. §22 odst. 2 zákona o státní památkové péči vůči Archeologickému ústavu.

V odpovědi ze dne 08.08.2018, doručeno správnímu orgánu dne 16.08.2018, Archeologický ústav uvedl, že zahájení stavební činnosti na parc. č. st. 9/2 k. ú. Příluky u Zlína Archeologickému ústavu, jak vyžaduje § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči, nahlášeno nebylo.

Na základě uvedeného přistoupil správní orgán k tomu, že opatřením ze dne 03.09.2018 č.j. KUZL 62952/2018 oznámil vlastníku dotčené nemovitosti, kterým je Rezidence Pančava s.r.o., IČO: 5167540, U Sokolovny 690, Prštné, 76001 Zlín (dále též: „obviněná společnost“) zahájení správního řízení dle ust. § 78 přestupkového zákona a dle ust. § 35 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči a předvolal zástupce obviněné společnosti podle ust. § 59 správního řádu k ústnímu jednání, které bylo v souladu s ust. § 49 správního řádu nařízeno na den 19.09.2018 v 10:00 hodin a současně uvedl poučení o procesních právech a povinnostech zaručených správním řádem. Opatření bylo obviněné společnosti doručeno 03.09.2018 prostřednictvím datové schránky.

Ústní jednání v rámci přestupkového řízení proběhlo na základě telefonické žádosti zástupkyně obviněné společnosti již dne 05.09.2018 a zúčastnila se ho zástupkyně obviněné společnosti paní Ing. Ivana Entová, jednatelka. Na vyžádání předložila doklad totožnosti, následně byla poučena o svých právech. Dále do protokolu, který byl při jednání sepsán, zástupkyně obviněné společnosti uvedla, že své písemné stanovisko k obvinění z přestupku podle ust. § 35 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči doloží při místním šetření na dotčeném pozemku, přičemž termín dne 14.09.2018 k provedení šetření na místě byl stanoven po vzájemné dohodě.

Dne 14.09.2018 provedl správní orgán šetření na místě samém za účasti zástupkyně obviněné společnosti Ing. Ivany Entové. V rámci šetření bylo zástupkyní obviněné společnosti správnímu orgánu předáno písemné stanovisko obviněné společnosti (1 list formátu A4, text signován a datován 14.09.2018, přílohou výřez z katastrální mapy – 1 list formátu A4), v němž bylo uvedeno: „Dne 8.1.2018 pod č.j. MMZL 003247/2018 (spis.zn. MMZL-SÚ-160999/2017/An) byl stavební úřadem Magistrátu města Zlína vydán souhlas s odstraněním stavby domu č.p. 460 umístěného na pozemku p.č. st. 9/2 v katastrálním území Příluky u Zlína. Následně bylo vydáno stavební úřadem MMZ rozhodnutí pod č.j. MMZL 025166/2018 ze dne 12.3.2018 (spis. zn. MMZL-SÚ-160978/2017/An) ve společném územním a stavebním řízení dle stavebního zákona na novostavbu bytového domu na kromě jiných i pozemku p.č.st. 9/2 k.ú. Příluky u Zlína. Demolice stávajícího objektu byla zahájena dne 2.4.2018. Na svou obhajobu uvádíme, že pozemek ani stavba umístěná na pozemku p.č. st. 9/2 a další sousední pozemky v katastrálním území Příluku u Zlína se dle schválené územně plánovací dokumentace nenachází v památkové zóně, není národní kulturní památkou ani se nenachází v lokalitě s významnými archeologickými nálezy. Je nám líto, že jsme nesplnili oznamovací povinnost dle ust. § 22 odst. 2 vyplývající ze zákona o státní památkové péči a nedošlo k oznámení Archeologickému ústavu akademie věd. Tato skutečnost vznikla z důvodu neznalosti zákona o státní památkové péči, a neupozorněním stavebního úřadu na zákonnou oznamovací povinnosti, ani neuvedení této skutečnosti v odůvodnění vydaného rozhodnutí stavebního úřadu. Na svou obhajobu dále uvádíme, že se jedná o první pochybení současně i o první protiprávní jednání v daném obvinění. Přestupku uvedené v obvinění jsme se dopustili neúmyslně, bez záměru poškodit zájmy státní památkové péče. Součástí tohoto zdůvodnění je i příloha č. 1 - situace, ze které vyplývá minimální rozsah výkopových prací při vlastní realizaci novostavby bytového domu společností Rezidence Pančava s.r.o. Společnost tyto pozemky nabyla do vlastnictví v letošním roce. Původní objekt byl podsklepený a výkopy se prováděly v úrovni stávajících základů původního objektu. Historicky vlastnili pozemky a stavby na nich jiní vlastníci. Na pozemku p.č. 1335/2 k.ú. Příluky u Zlína, jak je již výše uvedeno se nacházely objekty, které byly v minulých letech již odstraněny. Na dalších pozemcích p.č. 1334/12,1705/1 k.ú. Příluky u Zlína se nacházely zpevněné

plochy a v části pozemku p.č.1334/12 k.ú. Příluky u Zlína i oplocení. Z předložené přílohy vyplývá, že pozemky, které jsou dotčeny novostavbou bytového domu, byly dotčeny již dříve stavební činností.“

Zástupkyně obviněné společnosti umožnila správnímu orgánu v rámci místního šetření přístup na dotčený pozemek a projevila součinnost při ohledání místa. Správním orgánem byl ověřen rozsah výkopových prací: na dotčeném pozemku probíhala stavba bytového domu, práce byly ve stavu vyzděného 1. NP, na staveništi se nacházela část vytěžené zeminy, úlomky původního zdiva, v terénu byly znatelné reliktů původních sklepních konstrukcí. V průběhu šetření správní orgán pořídil 12 fotografických snímků staveniště, ty jsou přílohou protokolu o místním šetření. Zástupkyně obviněné společnosti do protokolu uvedla, že „nostavba“ byla zahájena bezprostředně po demolici v průběhu května 2018. Dále uvedla, že ze stavby se vytěžilo cca 100m³ zeminy, která byla odvezena na skládku. Závěrem konstatovala, že projednávaný přestupek je ze strany obviněné společnosti „neúmyslným skutkem vedoucím k porušení zákona o státní památkové péči“.

Dne 10.10.2018 proběhlo seznámení se zástupkyně obviněné společnosti se spisem před vydáním rozhodnutí ve smyslu ust. § 36 odst. 3 správního řádu. Paní Ing. Ivana Entová se po seznámení s obsahem spisu do protokolu vyjádřila tak, že požaduje „doplnit spisový materiál o historické mapové podklady, které jsou k dispozici na internetu“. Dále opětovně konstatovala, že je jí líto, že obviněná společnost nesplnila zákonnou povinnost a podotkla, že tím „nechtěli poškodit zájmy státní památkové péče“. Správní orgán do protokolu uvedl, že spisový materiál doplní o výřez Indikační skici z roku 1829 a o snímky z leteckého snímkování z let 1946 – 1950 (3 mapové snímky).

Po provedeném dokazování přistoupil správní orgán k hodnocení podkladů dle ust. § 50 odst. 4 správního řádu. Správní orgán považuje na základě výše uvedených podkladů za prokazané, že při realizaci výkopových prací souvisejících se stavbou domu na pozemku parc. č. st. 9/2 k.ú. Příluky u Zlína obviněná společnost spáchala přestupek uvedený ve výrokové části tohoto rozhodnutí, to je - nesplnila oznamovací povinnost stanovenou v ust. § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči, neboť jako stavebník provedla mimo jiné i výkopové práce, aniž by záměr provádět stavební činnost na území s archeologickými nálezy již od doby přípravy stavby oznámila Archeologickému ústavu Akademie věd. Dle ust. § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči, má-li se provádět stavební činnost na území s archeologickými nálezy, jsou stavebníci již od doby přípravy stavby povinni tento záměr oznámit Archeologickému ústavu a umožnit jemu nebo oprávněné organizaci provést na dotčeném území záchranný archeologický výzkum. Je-li stavebníkem právnická osoba nebo fyzická osoba, při jejímž podnikání vznikla nutnost záchranného archeologického výzkumu, hradí náklady záchranného archeologického výzkumu tento stavebník; jinak hradí náklady organizace provádějící archeologický výzkum. Obdobně se postupuje, má-li se na takovém území provádět jiná činnost, kterou by mohlo být ohroženo provádění archeologických výzkumů. Přitom archeologickým nálezem se, ve smyslu ust. § 23 odst. 1 téhož zákona, rozumí věc (soubor věcí), která je dokladem nebo pozůstatkem života člověka a jeho činnosti od počátku jeho vývoje do novověku a zachovala se zpravidla pod zemí. V dané souvislosti je třeba uvést také Úmluvu o ochraně archeologického dědictví Evropy (revidované) publikované pod č. 99/2000 Sb.m.s. (dále jen: „Úmluva“), která je v souvislosti s ustanovením čl. 10 ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústavy České republiky, v platném znění, součástí právního řádu České republiky na úseku ochrany archeologického dědictví a v souladu se kterou jsou příslušné správní orgány povinny dle ust. § 2 odst. 1 správního řádu postupovat. Cílem Úmluvy je podle jejího čl. 1 odst. 1 ochraňovat archeologické dědictví jako zdroj evropské kolektivní paměti a jako nástroj historického a vědeckého studia. Za tím účelem se dle odst. 2 téhož článku za součástí archeologického dědictví považují veškeré pozůstatky a objekty a jakékoli jiné stopy po lidstvu z minulých období, jejichž uchování a studium umožňuje vysledovat vývoj historie lidstva a jeho vztah k přirozenému prostředí, o nichž jsou hlavními zdroji informací vykopávky nebo objevy a další metody výzkumu lidstva, které jsou situovány na jakémkoli místě, které spadají pod jurisdikci Stran. Podle odst. 3 téhož článku se do archeologického dědictví zahrnují stavby, konstrukce, skupiny budov, zastavěná území, movité objekty, památky dalšího druhu a také jejich související prostředí nacházející se jak na souši, tak pod vodou. Podle č. 3 Úmluvy se Česká republika mj. zavázala za účelem zachování archeologického dědictví uplatňovat procedury k povolování vykopávek a dalších archeologických činností a k doзору nad nimi tak, aby se zabránilo odstraňování součástí archeologického dědictví. Je nepochybné, že zahájení stavebních prací nebylo ze strany obviněné společnosti Archeologickému ústavu předem oznámeno. Základní účel ustanovení 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči, kterým je zabezpečit, aby mohl Archeologický ústav, popř. oprávněná organizace, v časovém předstihu uplatnit požadavky na záchranu a vědeckou dokumentaci případných archeologických nálezů, tak již evidentně nemohl být plně v důsledku protiprávního jednání obviněné společnosti naplněn. Z věcného hlediska je třeba uvést, že šlo o zásah nejen neohlášený, ale

zejména provedený v místech archeologicky citlivých, neboť stavba se nachází v prostoru historické části obce Příluk, v místech někdejšího hostince.

Správní orgán dospěl k závěru, že jsou zde dány předpoklady k uložení pokuty za přestupek, neboť ze všech uvedených skutečností vyplývá, že není sporu o tom, že stavební činnost nebyla Archeologickému ústavu v době přípravy stavby oznámena. Tím, že obviněná společnost zahájila stavební práce, již nemohla splnit oznamovací povinnost vůči Archeologickému ústavu dle ust. § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči a naplnila tak skutkovou podstatu přestupku dle ust. § 35 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči a je tak naplněno i ust. § 5 přestupkového zákona – přestupkem je společensky škodlivý protiprávní jev, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, přičemž se jedná o přestupek, jehož pachatelem je právnická osoba ve smyslu ust. § 20 přestupkového zákona.

Správní orgán se zabýval důvody pro zánik odpovědnosti za přestupek ve smyslu ust. § 29 přestupkového zákona, a dospěl k názoru, že žádný z těchto důvodů nebyl naplněn. Promlčecí doba s ohledem na dobu spáchání přestupku neuplynula, nedošlo ani k zániku právnické osoby jako pachatele. Dle správního orgánu není důvodu pro zproštění odpovědnosti právnické osoby za přestupek ve smyslu ust. § 21 přestupkového zákona.

Správní orgán dále zvážil kritéria pro výměru správního trestu (§ 37 přestupkového zákona). Správní orgán tedy vycházel z povahy a závažnosti přestupku. Jak je již uvedeno výše, základním účelem ustanovení § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči, je zabezpečit, aby mohl Archeologický ústav, popř. oprávněná organizace, v časovém předstihu uplatnit požadavky na záchranu a vědeckou dokumentaci případných archeologických nálezů. Tyto nálezy pak mohou významným způsobem přispět k poznání historie dotčeného místa, dějin lidstva obecně i ve vazbě na konkrétní osídlení lokality. Tento veřejný zájem nebyl (vlivem nesplnění oznamovací povinnosti) naplněn. Způsobem spáchání přestupku tedy bylo nesplnění oznamovací povinnosti dle § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči, což znamená pasivní přístup pachatele k zákonem stanovenému úkonu a přestupek jednorázový. Jak je zřejmé z konstatování zástupkyně obviněné společnosti, významnou okolností zde bylo to, že jak zástupkyně obviněné společnosti v rámci ústního jednání dne 14.09.2018 do protokolu uvedla, oznamovací povinnost byla nesplněna neúmyslně a „z důvodu neznalosti zákona o státní památkové péči“ (písemné stanovisko ze dne 14.09.2018). Zástupkyně obviněné společnosti poukazuje i na dřívější zastavení dotčeného pozemku. Správní orgán toto tvrzení prověřil a zjistil, že dotčený pozemek v minulosti skutečně zastaven byl. To je možno dohledat v dostupných mapových podkladech (Indikační skica z roku 1829, NÁRODNÍ ARCHIV LETECKÝCH MĚŘICKÝCH SNÍMKŮ, fotosnímky z let 1946 – 2017, dostupné na https://lms.cuzk.cz/lms/lms_prehl_05.html#; rovněž příloha písemného stanoviska obviněné společnosti ze dne 14.09.2018), ovšem sama skutečnost, že na dotčeném pozemku probíhala v minulosti stavební činnost, nezbavuje a nezbavila stavebníka povinnosti hlásit zamýšlené výkopové práce spojené se stavební činností Archeologickému ústavu AVČR tak, jak je to stanoveno v ust. § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči. Důvodem pro zproštění odpovědnosti za porušení této povinnosti předchozí zásahy do lokality s archeologickými nálezy nejsou (Rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem 59 Ca 59/2002 – 35 ze dne 24. 9. 2002), ovšem tuto skutečnost lze označit za polehčující okolnost.

Správní orgán se zabýval dalšími polehčujícími okolnostmi v rámci řešeného přestupku. Polehčující okolností je nejen skutečnost, že dotčené pozemky již v minulosti byly zasaženy stavební činností, ale i to, že obviněná společnost okamžitě po oznámení o zahájení řízení o přestupku aktivně spolupracovala se správním orgánem, žádný z úkonů v řízení záměrně nezdržovala a snažila se poskytnout maximální součinnost ke zjištění skutečností rozhodných pro zjištění stavu věci.

Správní orgán se také zabýval tvrzením obviněné společnosti v jejím písemném vyjádření ze dne 14.09.2018. K tvrzení, že pozemek ani stavba umístěná na pozemku p.č. st. 9/2 a další sousední pozemky v katastrálním území Příluky u Zlína se dle schválené územně plánovací dokumentace nenachází v památkové zóně, není národní kulturní památkou ani se nenachází v lokalitě s významnými archeologickými nálezy, správní orgán uvádí, že skutečnost, že řešený pozemek není součástí plošně památkově chráněného území, a není ani samostatně státem chráněnou kulturní památkou nijak neovlivňuje zákonnou povinnost stavebníka oznámit Archeologickému ústavu již od dob přípravy stavební činnosti na území s archeologickými nálezy, přičemž tímto územím je celé území České republiky, vyjma specifických lokalit, jako jsou např. vytěžené lomy či povrchové doly (viz Státní archeologický seznam ČR).

K tvrzení, že skutečnost (tedy nesplnění oznamovací povinnosti ve smyslu ust. § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči) vznikla z důvodu neznalosti zákona o státní památkové péči, a neupozorněním

stavebního úřadu na zákonnou oznamovací povinnosti, ani neuvedení této skutečnosti v odůvodnění vydaného rozhodnutí stavebního úřadu, správní orgán uvádí, že řešená oznamovací povinnost je přímo ukotvena v zákoně o státní památkové péči, tudíž není vázána na její uvedení v opatření stavebního úřadu. K neznalosti zákona o státní památkové péči ze strany stavebníka je potřeba uvést, že tato okolnost rovněž nezprošťuje stavebníka naplňovat povinnosti zákonem stanovené.

Přestupek dle ust. § 35 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči, spočívající v nesplnění oznamovací povinnosti dle ust. § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči, lze dle správního orgánu považovat u obviněné společnosti za prokázaný. Dle ustanovení § 35 odst. 5 písm. b) zákona o státní památkové péči krajský úřad může uložit pokutu do výše **4.000.000 Kč** právnické osobě, která se dopustí přestupku tím, že nesplní oznamovací povinnost stanovenou v § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči.

Vzhledem k výše uvedenému, po posouzení rozhodných skutečností a podkladů shromážděných v průběhu správního řízení, uložil správní orgán u obviněné společnosti pokutu ve spodní hranici zákonné sazby stanovené dle ust. § 35 odst. 5 písm. b) zákona o státní památkové péči. Na základě předložených důkazních materiálů dospěl správní orgán k závěru, že pokuta ve výši 55 000,-Kč pro obviněnou společnost je přiměřená a v souladu s uvedenými okolnostmi. Správní orgán má za to, že pokuta ve stanovené výši splní preventivní funkci – to znamená, že bude směřovat k tomu, aby ze strany obviněné společnosti nedocházelo k opakování protiprávního jednání a tedy porušování zákona o státní památkové péči v předmětné věci. Dle správního orgánu je stanovení výše pokuty při dolní hranici zákonného rozmezí oprávněné, neboť v řízení nebylo prokázáno, že by pachatel nesplnil svou oznamovací povinnost záměrně s úmyslem vyhnout se realizaci průzkumu a poškodit zájmy památkové péče, nebo že by úmyslně neposkytl součinnost správnímu orgánu při řízení.

Jelikož obviněná společnost byla shledána vinnou, byla jí podle ust. § 95 odst. 1 přestupkového zákona a v souladu s ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, uložena povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1000,- Kč, protože obviněná společnost vyvolala řízení porušením své povinnosti stanovené v ust. § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči. Obviněná společnost o snížení paušální částky ve smyslu ust. § 79 odst. 5 správního řádu nepožádala.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí mohou podat účastníci řízení dle ust. § 83 odst. 1 správního řádu odvolání ve lhůtě 15 dnů ode dne jeho doručení, a to k Ministerstvu kultury ČR s uvedením rozsahu, v jakém je rozhodnutí napadáno, v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo. Odvolání se podává u Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru kultury a památkové péče, s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu a aby každý účastník řízení dostal jeden stejnopisů. Nepodá-li účastník potřebný počet stejnopisů, vyhotoví je správní orgán na náklady účastníka. Odvolání jen proti odůvodnění rozhodnutí je nepřijatelné.

PhDr. Romana Habartová

Vedoucí odboru kultury a památkové péče